

Pacific Herald.

No. 51.

Parkland, Wash. 21. Dec. 1896.

3te Aarg

Fra Missionen — om Missionen.

Helena, Mont., 19de Nov. 1896.

Herrens Billede om Sennepskornet, Mark. 4, 31, 32, gaar herlig i Opholdelse paa vor Indremission. Thi der ved volser Guds Riges Træ og dets Grene breder sig ud ja indtil de fjerneste Kroge og Afdale; og med Udbredelsen følger Betsignelsens Forjættelse, at "Himmels Fugle bygger Nester under Skyggen deraf." De arme Sjæle i Nybyggerlivets Udspreddelse i Verdens-tumlens Jag faar Lys og Trøst af Evangeliet's lysige Lyd og vedertvæges af de høihellige Sakramenter, saa nu faar Livet en anden Art; thi Døttel-duens Røst høres i Klippernes Rifter og Spurven finder et Hus og Svalen en Rede for sig, hvor den lægger sine Unger, dine Mødre, Herre Zebaoth, min Konge og min Gud. Saa vidt udbreder sig vor Indremission og saa velsignelsesrigt er dens Arbejde, at vi deler den og nævner de enkelte Missioner efter Stater, Landskaber, Bjergegagne og Kystegne, og at deres Antal, som heri virker som Gudsordets Sædemænd, snart kan regnes efter Hundreder.

Saa nævner vi ogsaa Missionen i denne Kolde, vilde, høitliggende Fjeldegn med sit særdeles Navn og kalder den Montana Missionen, og tatter Høstens Herre, som ogsaa her uddriver Arbejdere i sin Høst; thi nu har vi 3 fast ansatte Præster og Indremissionærer i denne Kreds, og haaber i en ganske nær Fremtid at have 3 til. Bistof er Befolkningen her ikke stor; thi Montana er en af de allermindste af Staterne i Folkemængde; men da den er saa meget større i Udstrækning, ja en af de allerstørste, saa bliver den ringe Befolkning tynd og spredt. I disse Aar deltager ogsaa vore Landsmænd og Trosbrodrere, som her har nedsat sig. Ingen store Samlinger; kun smaa Flokke rundt Missionerne, Smelterne, Jernværkernes Missionens Betssteder, i smaa Sættlementer, hvor Udvandring er til Algerdring og Fædrikt; saa endnu mindre Klatter og enkelte Familier adspredte omkring i Smaadistrikte, i de mindre Kunderne, i Sektionskøbe langs Zembarene og mere. Det vilde vist være tjenligt for ret at kunne opstaa med hærte Samfundets Menigheder og Medlemmer til en brændende Jæder for vor Indremission at fremføre hver enkelt Kreds og liden Flok ogsaa her i disse fjernliggende Trakter; thi for ret at kunne fremføre vor Mission, naar vi tjæde vore Missionærerne, vor adspredte Nybyggerfolk og de Livskaar, under hvilke de lever. Men dette vilde de nunga og føre

os forvidt; thi det vilde tage mange trykte Linjer, naar intet skulde forbigaaes, ligesom det har taget Tid og Flid at bereise Montana i øst og vest, i nord og i syd. Og en betydelig Missionær er det paa Grund af den spredte Bebyggelse, de lange Afstande, det ofte haarde Klima baade Vinter og Sommer, de jammerlige Arbejdsforhold med Søndagsarbejde og Natkiste, de forførelse Omgivelser, hvori de arme Nykommere føres ind, unge, uerfarne og ubesættede, som de allerfleste er ligesom fra Hjemlandets lille Landsbyer. Temmelig lidet er deres Tal, som er komne hid fra ældre Menigheder i dette Land og har længsel efter og Glæde i et ordentligt Missions- og Menighedsarbejde.

Saa bliver vore Missionærers Arbejde væsentlig opbyggende, opdragende, at "samle de spredte norske Lutheranere til Smaamenigheder, at de ikke skal rives bort af Sekterne eller forkomme i Verdslighed," og saa grundlægge en blivende Orden for Guds Riges Virksomhed. Ofte bliver vel det Spørgsmaal opkastet: mon er det lønt under saadanne Vanskeligheder blandt en spredt, usikker Befolkning at grundlægge en fast Orden, det bliver dog kun Smaaflokke og maa altid arbejdes under Forsagelse og store Krav? Svar: De stedlige Forhold og Livsvilkår kan vi ikke forandre; men tager vi os ikke af vore Landsmænd og Trosbrodrere, saa er de tabte baade for Kirken og for Kristus. Til Sekterne gaar kun saa, den store Mængde til Verden. Sekternes Kirker øver liden Indflydelse, men desto større Jæder og Kraft udviser de hemmelige Selskaber i at udtæle sine fine og forførelse Garn. Adventister alene synes at vise Livsotring; men de kan vanskeligt kaldes en kristen Sætt; en Blanding af Hæderkab og Jødedom under et tyndt Dækle af kristelige Talemaader falder Adventisternes ganske i Almens Syn; efter den fjædelige Læreretning.

Der tynde og spredte Befolkning hører et stort Gode med sig. Vi kan i vor Missionærarbejde finde hver eneste Familie, som vi elsker færdig Tid til at opføre; og lægges kan vi ved Guds Ord bringe Livsotrets Sætt ud i de hede Fjæderinger. Saa kan vi ogsaa en Aaledning til at træde Fremme med Antikristen og Hørensalmene. Men Skæfismen i undervisningen? Hjemmet er ligesom den kristelige Menighedsstol "Plantestolen for Menigheden og en Forside til Himmelen". Disse gienkæftige Fjæder, hvor man lærer at tjænde hver enkelt, og selv blive hændt og iagttaget af alle, er endom melige

og velgjørende og kan udnyttes med stor Velsignelse for at bringe de enkelte Sjæle under Guds Ords Paavirkning. Kirken kommer til Folket. Missionsarbejdet er lærerigt i høi Grad, vi er som i en Missionsstole. Og vore teologiske studerende, af hvis Kreds ogsaa Arbejdsstyrelsen paa Missionsmarken bliver rekruteret, gjør vel deri, at de søger at blive vel besættede i alle evangeliske Principer, men lader være at opstille forudfattede Regler og Rettsnøre for sit praktiske Arbejde. At vore studerende opflammer til en hellig Begeistring for vor Indremission, og samtidig ledes til en klar og nøgtern Betragtning af dens Krav, er den første Betingelse for dens Trivsel. Vore rettroende lutheriske Samfund har "tydeligvis af Gud faaet en Opgave at gjenneførelse, hvoraf de følgende Slegters Stilling til det evige Evangelium for en stor Del afhænger."

Men en Del af denne Opgaves Gjenneførelse er vor Indremission, derfor driver vi den som en Samfundssag, ja som en Livsag for vor Kirke, hvis fremtidige Eksistens hviler derpaa. Og som vor Indremission udfolder sig i saa mange Grene, saa vi snart har en hel Arme af Indremissionærer, saa maa den ledes med Orden, Omtanke og Djærthed. Den er den egentlige Hovedsag ved hvert Synode- og Distriktsmøde, om den ikke altid bliver udførelig omtalt eller behandlet.

Vore Synodemøder gjør ret i at tage rum Tid til at høre Beretninger om de forskellige Grene af vor Indremission og tage saadanne Beslutninger og Foranstaltninger, som kan udvide dens Virksomhed langt udover dens nuværende Grænser; thi den er endnu i sin Barndom; den burde naa enhver Familie af Nordboer i dette og andre nye Lande, som sidder uden kirkelig Forbindelse og Betsening. Udvandring fra de nordiske Lande og især fra Norge vil som før Tid, paa Grund af den nærværende raste Udvikling derover, antage et stort Omfang. Vor Indremission hærer i sig Spirene til herlig Trivsel, og der anden Betingelse derfor er Synodens ordentlige Behandling deraf og alle Missionskomiteters samvittighedsfulde Arbejde. Vor Indremission omfattes da ogsaa rundt omkring i Menighederne med større Sjædelighed end noget andet Stykke af vor kirkelige Arbejde, eller rettere alt kirkeligt Arbejde udenfor Menigheden samler sig i dette: "vor Indremission". Der findes der altid en ent Dre og Hæder; thi her er det Hæder af vor Hæder og Ven af vore Ven; og især naar en enkelt Gren

deraf i en særdeles Egn, eller en langt affides, bortfjæret eller vanskelig og haardt prøvet Missionskreds fremholdes for vore Menigheder, saa græbes Hjæterne deraf, og for den indre Mission har enhver et Offer, en Gave tilovers. Vore Distrikters Indremissions Kasser bliver Nar om andet bedre og bedre betænkte, og vore Menigheder gjør vel heri; thi rigelige Gaver til Indremissionskasserne er den tredje Betingelse for dens Trivsel. Denne Offervillighed vil ogsaa komme den fælles Hjælpesag for den indre Mission til gode, som i de senere Aar er oprettet. Mod manges Forventning er denne Kasse blevet kun lidet betænkt. Men Narfagen dertil er, at den fremtræder under et fremmed og skjult Navn, som selv om det blev overfat ikke paa langt nær tilkjendegiver Meningene med denne Foranstaltning; thi den heder *Church Extension*, som saa forstaar og færre endnu kjender Hensigten med. Dog, under dette fremmede og uforstaaelige Navn skjuler sig en ædel og god Hensigt for vor Missions Bets, idet denne Kasse ved rentefrit Laan eller Gaver vil komme Missionsmenigheder til Hjælp med Bygning af Kirker eller med Afbetaling af trykkende Gjælder derpaa. For Missionen iblandt Farmerstættlementer har denne Kasse vel ikke saa stor Betydning, men saa meget desto større for Missionen i mindre Byer, Mineleire, Smeltere, Sagbrug, Strandsteder og lignende, hvor alt til en liden Kirke maa kjøbes kontant, og oftest ogsaa Tomten maa betales dyrt. Missionen paa Vestkysten, hvor 11 Menigheder behøver Hjælp har ligesom Montana-Missionen knyttet Forhaahninger til denne fælles Hjælpesag for den indre Mission, hvilket Navn den ogsaa gjerne kunde bære; det vilde være værdt de tusende Dollars om Aaret, som derved vilde komme mere ind. Og alle Samfundets Menigheder gjør vel i nu til Jul et oplagt Offer til denne Hjælpesag: *Church Extension*, og de enkelte Menighedslemmer at indsende et Bidrag til dens Kasse. Hr. J. M. Kierulf, Pa. Tross, Wis. Et Laan til Hjælp fra denne Kasse vil lette en Drømmerens Hæder fra flere Missionspresters Stuldre. Men hvor det trykker at skulde betale Renterne af en stor Udviklingsag paa Kirken a 12 pct. efter Forskjættid, og ingen Indtægtstilber, det kendes af Erfaring ogsaa. Guds alteskræftige Værker.

L. A. R. S. E. R. S.

— Det nytter ikke at si rde Hjættetred, med mindre man siger: Guden Færdel.

“Endnu et lidet.
Jaa er den ugudelige ikke mere.”
(Salme 37, 10).

I Sommeren 1821 — saaledes fortæller den bekendte kristelige Forfatter G. S. Schubert i sin “Vandring” — foretog jeg en Forfriskelsesrejse til Tyrol. Jeg reiste tilføds og haabede snart at naa den berømte Eisack-Dal. I en ensom, Rovrig Egn træt af Vandringen og lidende af en brændende Tørst, opdagede jeg i Horisonten de første ubedragelige Tegn paa et optrækkende Uveir. I Maaneder havde det ikke regnet; Mark og Skov van-smægtede efter Bederbøggelse; Blomsterne lod Hovedet hænge, og de af et tykt Lag Støv bedækkede Buske ved Veien stod ligesom tørre Sæl og Aste.

Ogsaa i mit Indre var der Tørst. Jeg havde begivet mig paa Rejse — efter min Families Mening for at samle triste Kræfter efter anstrengende Arbejde i mit Fald, men som jeg selv haabede: for at mit indvortes Menneske, der under Raidskjerningens flyvende Indflydelse var lygnet mere og mere hen, igjen kunde blive vækket til nyt Liv. Jeg følte vel, hvor meget min egen Utrofasthed mod Gud var Skyld i den Tørsttilstand, hvori min Sjæl befandt sig, og jeg erkjendte, at jeg kun ved Bøn kunde arbejde mig ud af denne Tilstand. Men netop naar det gjaldt at bede, følte jeg mig som lamslaaet. I denne bedrøvelige Forfatning havde jeg begivet mig paa Rejse, idet jeg nærede det Haab, at et nyt Liv skulde vækkes i mit Indre, naar jeg i nogen Tid kom til at leve i nye høre Omgivelser.

Er der noget Sted, som ved sin Naturkjenndelse formaar at indvirke paa Sindet, saa er det Eisack-Dalen med sin vildstrakte Løvning og de høie Bjerge, hvor det ene Parti overgaar det andet i Skjønhed. Nederst nebe ser Diet frugtbare, veldyrkede Strækninger, høiere oppe deilige Naaletræslove, endnu høiere oppe imponerende, nøgne Klippemasser og allerøverst disse Toppe og Rygge, dækkede af den evige Sne.

Men jeg havde nu faldet i otte Dage gennemskrejet saadanne herlige Egne og set og erfaret en Mængde nyt uden dog at finde det, som min Sjæl higeede efter. Jeg havde sluttet mig til Mennesker og igjen reved mig løs fra dem; jeg havde i timevis søgt at ned-sænke mig i Nydelser af de yndigste Egne, havde anstrængt mig for derved ligesom at komme Gud nærmere og igjen føle mig i det Samfund med ham, som jeg nu engang ikke kan undvære, uden at Livet bliver mig en Pine. Men mit Haab var ikke blevet oplyst; ja, ogsaa Haabet selv var i Færd med at svinde bort, saa at der snart ikke var andet end Erindringen tilbage om det. I Stedet for at give mig, hvad jeg søgte, havde Rejsen hidtil kun hjernet mig længere deraf, og Erkjendelsen heraf var saa omtrent det eneste, min Sjæl havde bundet.

I det jeg i denne min nedtrykte Sindstemning vandrede hen ad Veien, begyndte, som sagt, et Uveir at trække op, og lidt efter lidt kom det nærmere. Skoven var paa det Sted, hvor jeg befandt mig, for ung og lav til at kunne yde Ly mod det fremrykkende Uveir. For en Time siden havde jeg oppe fra et høit liggende Punkt bemærket et Taarnspir i den Reining, som jeg gik i, og sluttede deraf at der sammesteds

maatte findes en Landebay, som jeg vel maatte kunne naa til i Løbet af et Par Timer, naar jeg brugte Venene godt. Jeg anspændte af yderste Eone mine udmalte Kræfter og Fred rasl fremad. Nu blev det dødsstille i Luften. Ikke et Blad rørte sig, og Fuglene søgte ilsomt hjem til den skjærmende Rede. Forgjæves speidende efter et Tilflugtssted, saa jeg et Stykke bag ved mig et let Kjøretøj, der nærmede sig mig i flyvende Fart. Jo nærmere det kom, desto sortere blev Himmelen. Det var Middag, men det saa ud, som om Natten var ved at bryde frem.

De første store Regndraaber begyndte at falde, da Kjøretøjet var kommet mig saa nær, at jeg kunde se, at der let kunde blive Blads til mig, idet der kun var en Mand paa det, som sad i et bekvemt Sæde med Kalesche over, hvorfra han selv styrede Hestene. Før jeg imidlertid kunde saa mig bestemt til at bede om at kjøre med, holdt han allerede stille ved Siden af mig, idet han med fornem Medlidenhed spurgte: “Behøver De at stige ind? Vi faar nok snart en ordentlig Overhaling!” I et nu fik jeg min lille Kantsel af Skulderen og sad i næste Øieblik ved hans Side.

Nu først kunde jeg tage denne Mand, der havde vist mig denne Venlighed, rørmere i Diesyn. Hans Klædebragt, huet af det fineste Stof og efter den nyeste Mode, forraadte den fine Verdensmand. Næsten alle hans Fingre var besatte med Ringe, og om Halsen bar han en svær Guldkjæde. Hans venstre Arm, tilshyneladende lam, om den end formaaede at holde Tømmen, hvilede i et Silkebind. Bognen var udhæret med alle mulige Bekvemmeligheder, til begge Sider var der endog anbragt smaa Speile, og alt derinde duftede af vellugtende Sager.

“Det fordsømte Veir,” begyndte den fremmede, “kommer vel Dem paa Deres Godvandring endnu mere paa-tvers end mig, uagtet det vil forstyrre de bedste Øsier ved min Tur, som hovedsagelig —”

Et Marti Lyd og et strog derpaa følgende Tordenstrald lod ham ikke faldende Sætningen; eller maaste det inavere var mig, der ikke kunde høre mere, thi Naturens ophøiede Storhed hylde min Sjæl. Tordenen rylkede nærmere; vistsnok fra fire forskellige Sider trak Uveiret op over vore Hoveder og tilhyllede hele Himmelen. Paa en Gang slog Lynet med et vældigt Brag ned i et Grantræ omtrent 50 Skridt fra os, og vi saa det stolte Træ blive splintret. Medens jeg i stille Andagt grundede over Guds Majestæt, og dyb Ydmyghed hylde min Sjæl, gennemtrængte pludselig, da jeg endnu en Gang fæstede mit Blik paa det splintrede Træ, Følelsen af Guds i Kristus aabenbarede Kjærlighed mit inderste Væsen. Jeg følte mig baade liden og stor, som aldrig før; de tryllende Bænker var salde af min Sjæl; jeg havde fundet det, som mit Indre higeede efter; jeg havde faaet langt mere, end jeg ved Tilrædelsen af min Rejse havde kunnet haabe.

I det jeg neppe kunde holde mine Følelser tilbage, saa jeg paa min Rejsefælle. Han holdt ligegyldigt sit Guldur i Haanden; og idet han Gang efter Gang lod det repetere, som om han derved vilde vise sin faldstændige Egegyldighed for, hvad der foregik omkring ham i Naturen, bemærkede han spørgende: “De er nok angst for Uveiret?”

“Angst er jeg ikke, Gud ste Lov, aldeles ikke,” svarede jeg; “men min Sjæl hylde altid med Erfrenghat for den Guds Majestæt, som giver sig tilkjende gennem Lynild og Torden.”

“Det lyder noget mystisk,” var hans Svar.

Uden at tale saa jeg paa ham, og netop som et vældigt Nedslag fandt Sted lige foran os, vedblev han: “

“Vignende Fornemmelser har ogsaa jeg tidligere kjendt; men siden jeg nu allerede to Gange har oplevet den mærkelige Skjæbne under et strækkeligt Uveir at slippe lykkelig og vel ud af den siensynlige Livsfare, idet en Gang min Hest sank ned om under mig, ramt af Lynet, og fire Aar senere et Lyn lammede min venstre Arm — siden den Tid trodser jeg Faren. Jeg foragter hine Fornemmelser, som dog kun mere eller mindre har deres Udspring i Frygten. Et saadant Veir morer mig netop; frygter jeg for noget, saa er det kun dette, at et eller andet Klippestykke skal rives løs oppe i Bjergene ved det heftige Regnskyt og rulle ned paa Veien og saaledes forsinke min Ankomst til Maste-ballet i Sterzing.

Jeg vilde svare ham, men forhindredes deraf af Uveiret, som nu rasede løs fra alle Sider; Bjergene bævede, og Lyn efter Lyn blændede Diet. I Stedet for at svare med Ord, saa jeg under Lynenes Knitren min Rejsefælle ind i Diet, søgende efter et Blik, der kunde røbet, at hans stolte Tale kun var Praal. Men jeg gik tilbage; hans Øine hestede sig paa mig med en uhyggelig Fld, medens der fra hans Mund løb en tvungen, unaturlig Latter. Greben af Rædsel vendte jeg mit Ansigt bort fra ham. Jeg saa, at Veien som vi kjørte paa, paa Grund af en Kløft, som var synlig i nogen Afstand, gjorde en betydelig Krumning, og tillige, at der tæt foran os begyndte en Fodsti, som gjorde Veien tortere, og at denne Sti førte hen til et Hus. Dieblilkelig greb jeg Stol og Kantsel, tallede min Ledfager for hans Opmærksomhed, sprang af Bognen og vandrede med et trit Mod hen ad Stien for at naa Huset.

Jeg havde dog kun gaaet nogle faa hundrede Skridt, da den i Forveien saa mørke Himmel blev endnu mørkere, og Regnen afsløstes af store Hagl, der strømmede ned med en saadan Kraft, at e hvert Straa lagde sig fladt hen ad Jorden. Jeg fæstede mig ned under nogle Buske for at finde en Smule Ly.

Snart kunde jeg dog igjen fortsætte min Vej og naaede i Løbet af en halv Time Huset, som viste sig at være et Toldhus, der saa netop paa det Sted, hvor Fodstien mandede ud i Kjæreveien, efter at denne sidste havde bestrebet en Bue. En Olding med snehvidt Haar, som sad ved vinduet med foldede Hænder, kom ud og aabnede skjæffrit Døren for mig.

Mit første Spørgsmaal angik min Ledfagers Kjæretøj, som jo allerede maatte være kommet forbi Huset. Man havde imidlertid ingen Bogn set.

Nu opstod der pludselig en bange Anelse i mig om, at der var tilfaldt ham en Ulykke. Ledfaget af en af Husets Beboere gik jeg et Stykke hen ad Veien i det Haab, at jeg maaste endnu kunde møde Bognen. Men hvad jeg havde frygtet, skulde snart finde sin strækkelige Stadsfæstelse. Thi netop der, hvor Veien hiede sig om Enden af Kløften, fandt vi ved Siden af den

splintrede Bogn liget af min uhyggelige Rejsefælle.

Vældige Følelser af “Guds Godhed og Strengthed” Rom. 11, 22, strømmede gennem mit Hjerte. Hans Godhed hylde jeg min egen Redning; hans Strengthed havde aabenbaret sig paa den dræbte, hvis pralende Fortælling om to tidligere Dødsfærelser nu gjorde det Skriftsprog levende i min Sjæl, som siger: “Se alle disse Ting gjør Gud to, tre Gange ved en Mand for at prøve hans Sjæl tilbage fra Graven, at den maa bestinnes af de levendes Dgs.” Job. 33, 29—30. All.

Fra Parkland.

Stillehavsøsterns Nordre special Konserens har i disse Dage afholdt sit aarlige Møde. Ti Prester var tilstede. Mødet sluttede idag ved tolv-tiden, og om nogle Timer drager vi alle hver for sig; men inden jeg begiver mig paa den 500 Mil lange Rejse til Genesee vil jeg ifølge Løfte efterlade nogle Linier til vor kjære Herold.

Jeg ankom hertil fra Menigheden i Deer Park, hvor jeg den foregaaende Søndag havde Gudstjeneste med Konfirmation, Altergang og Barnedaa. Det var vel meget for en Dag; men jeg trostede mig med, at der skulde blive Ro, naar jeg kom ombord paa Trainet. Men heller ikke dette skulde ske. Paa Grund af Snestorm i N. Dal., var Trainet forsinket og kom først Kl. 2 om Natten, og I hvad endnu værre var, fik vi en tykt “Evangelist” til Rejsefælle. En 4 Timers Samtale med ham foredelmeste af en polemisk Natur, var just ikke noget sturlende. Han kunde sin Luthers Katekismus udenad, men havde for længe siden sagt den Farvel. Endelig henimod Morgenen fik jeg en Times Ro, men vækkes snart ved denne “Evangelists” glade Budskab om at Trainet ved næste Station skulde saa længe, at vi kunde saa kjøbt os Kaffe.

I Deer Park var der en 2 Fod Sne og nylig havde man haft en kaitrende Kulde, men da vi kom over Cascade Fjeldene var der Daartid at se. Henimod Aftenen saa vi det mægtige Mt. Rainier i det fjerne, og da vidste vi, at vi nærmede os Parkland.

Solen flimede klart, Stjerneerne saa triste og grønne ud, alt var som paa den vakreste Maibag i Øien.

Endelig tudede det fremme ved Lokomotivet, Brolemanden raabte: “Dale View!” og det med var Rejsen til Ende for denne Gang. Dr. Jensen med vakre Hest “Lightfoot,” mødte frem ved Stationen. Det var en af de mange Tjenester og Vrinder, som de gode Folk, der bor nær Skolen, maa gjøre for denne.

Vi kjørte en Stund gennem den deilige Park, og snart vinede vi Skolen borte mellem Træerne. Det var naturligvis en stor Glæde at saa hilse paa de mange kjære ved Skolen, helt ifra den gamle ærværdige Pastor Larsen til de smaa Børn, som trippede omkring i Gangene.

Noget af det første jeg mærkede, var den Kjenlighed, som herskede i Gange og Bærelser. Det var blankt og renkuret, hvorhenman vendte sig.

Det skal ogsaa tilføies, at alle de Dage, jeg var ved Skolen, herskede der god Orden og var bestandig stille, for Klokkerne ringede.

Den første Aften fik jeg høre de smaa Børn synge, som under Miss Hannah

Jahr's Bedelse holdt paa at indøve Sange til den forestaaende Julfest. De Forældre, som kan holde sine Børn ved Skolen, kan være taknemmelige over at have dem under en saa flink og kristeligfindet Kvindes Opsigt som Miss Jahr.

Torsdags Morgen samledes Menigheden og Konferensen i Kirkesalen, da isølge Beslutning af Konferensen, denne tillod alle og enhver at være tilstede under Læreforhandlingerne. Vi behandlede Gjenstandene under de tre Punkter:

Dens Ophav, Almindelighed og Betsignelse. Nær til andet Punkt en grundig og udsørlig Behandling. Referenten fremhævede det trøstelige Udtryk, som Skriften bruger om dette, om at alle, jo, den hele Verden, er gjenløst. Prof. Grønshøjgaard paaviste, hvorledes, om Gud havde sagt, at Jesus havde gjenløst alle med en eneste Undtagelse, da vilde enhver Synner i Ansigtelses Stund tro, at dette gjaldt ham. Past. Foss fremhævede Forskjellen mellem den lutheriske, den reformerte og den katolske Kirkes Lære i denne Sag.

Past. Sperati fremhævede denne Læres Betydning i Sjælesorgen. Past. Nissen paapegede, hvorledes denne Lære ikke var en Covepude for de slette og Past. Hagoes minde om det Midde, ved hvilket vi bekommer Gjenstandens Betsignelse og Betydningen af at benytte Raadetiden. Past. N. Pedersen talte kraftig og godt, Nønt han var meget syg. Mange andre talte deriblandt og saa flere Lægmand. Fredags Aften afholdtes Missionsmøde i Menigheden med Past. Hagoes som Referent.

Mange af de deltagende omtalte dette som et af de mest opbyggelige Møder, de paa lang Tid havde overværet.

Lørdags Aften havde den literære Forening ved Skolen en Fest. Skolens Orkester spillede og ved Navneopraab svarede ethvert Medlem med et Citat fra den amerikanske Digter, Whittier. En af Skolens Disciple, Ole Ransen, deklamerede "The stylish church."

Det behandlede den sørgelige Forskjel, som saa mange af Amerikas store moderne Kirker gjør paa rige og fattige. Denne Gut viste skarpt ved sin Optraeden, at han havde haft Nytte af at frekventere Skolen. Jeg stulde ønske mig en saadan Gut i hver af mine Menigheder. Han vilde være en Missionær.

Den norske Sangforening med Hr. Fangskrud som Solodist sang: "Jag vet en Braa."

Dernæst fulgte Bemærkninger af Dr. Jensen som Kritiker, og Mødet sluttede med en opmuntrende Tale af Foreningens President Miss Sophie Peterson.

Jeg kan ikke afslutte disse Bimer uden med nogle Ord at nævne den storlagne Gjestfrihed, som blev os fremmede til. Den gamle norske Motto: "Mad og Drikke skal den have som over Hjelvet har faret," har man ikke glemt i Parkland.

Den første Dag var vi indbudne til Middags i Skolens Værelse, hvor Fru Parstad er Husmoder. Den næste Dag var vi alle i Pastor L. Barsens vakre Hjem, hvor vi ogsaa havde den Glæde at lytte til Past. Speratis herlige Pianospil. Missionsarbeidet har tilføjet Past. Sperati flere graa Haar, men ved Pianoet er han endnu den samme Sperati: Bakkums, Thompsons, Dr. Jensens og Brottens og

mange andre lod intet staa tilbage, naar det gjaldt at gjøre vort Ophold i Parkland godt og hyggeligt. Men snart kommer Trainet og jeg maa afsted. Den ærede Redaktør faar sive til eller tage fra dette Stykke, som han vil; kun dersom han foretager alt for mange og radikale Endringer, faar han sætte under, "Red," istedenfor M. A. C.

Fra Korporationsmødet.

Ved det i sidste Uge afholdte Korporationsmøde for P. L. U. blev der talt holdt 8 Sessjoner. I disse Møder blev Skolen og dens Gjerning drøftet med Ålvor og levende Interesse. Man søgte at gjøre sig det klart fra alle Sider, hvad det her gjælder. For mange syntes det vel umulig at holde Skolen gaende længere, dersom Hjælp ikke kommer snart til at leide den for den trykkelige Øjend, som hviler paa den, og til at bestride de løbende Udgifter, som Skolen i disse pengesnappe Tider og med et mindre Eleantal end før nu mindre end i de to forrige Skoleaar, kan bestride. Man blev dog enig om at fortsætte og fremdeles at gjøre alt, hvad der staa i vor Magt, for at holde Skolen og dens vigtige Gjerning gaende.

Lad os saa sige det lige her: P. L. U. begynder sin Vintertermis d. 6te Jan. 1897. Men se nu til, kjære Venner, at I ogsaa kommer os tilhjælp med smaa og store Pengesbidrag, og ikke mindst ved at sende mange Elever til Skolen.

Ved Mødet valgtes 3 nye Trustees: Istedetfor Dr. Jensen, hvis Tid var udløbet, valgtes Hr. John Brottum paa 5 Aar. Istedetfor afdøde Past. N. Christensen valgtes Hr. Christian Rossnes paa et Aar. Da Hr. L. C. Seitra resignerede som Trustee, saa blev Hr. Terje Ellefsen valgt til at tage hans Plads i de 3 Aar, som var igjen af hans Termin.

Følgende nye Medlemmer optoges i Korporationen:

Hr. Terje Ellefsen.
Past. M. A. Christensen.
Past. S. M. Gundersen
Past. O. Hagoes.
Past. Carlo A. Sperati.
Past. O. Grønshøjgaard blev valgt til Redaktør for Herald og Past. L. Barsen til Forretningsfører for samme. Past. L. Nissen fungerede som Sekretær ved alle Møderne.

Fra Seattle og Ballard.

Kvindeforeningen i Seattle afholdt sit Udvalg Fredag og Lørdag d. 20de og 21de Nov. Som sædvanlig blev man ved velvillig Assistance af udenforstaaende sat istand til at begynde begge Aftener med et udbalgt Program. Deltagere var Beiret, særlig sidste Aften, meget uheldigt, idet det sterke Snefald bevirkede at flere Streicarlinger maatte staafe. Det endelige Udbytte var dog efter Omstændighederne godt, idet vi efter at alle Udgifter er fradragne har 50 Doll. tilovers.

Det nyistiftede Sangkor i Ballard havde Lørdag Aften foranstaltet en musikalsk Aftenunderholdning med det Formaal at indsamle et Belsb til Anskaffelse af Koralsøger, Salmebøger og andre Sangbøger. Det er glædeligt at se, med hvilken Interesse Sangkoret arbejder, forat blive dygtig til, saaledes som det ønsker, at kunne være til Nytte for vor Menighed. Det har nu begyndt at lede Salmesangen i Kirken, og har Medlemmerne endnu liden Døvelse, og er noget usikre, naar de skal

synge offentlig, saa mærkes dog Fremgang for hver Gudstjeneste. Indtægten ved ovennævnte Tilfelling var om trent 25 Doll., hvilket Belsb udelukkende anvendes til Sangkorets og Menighedens Bedste. S. M. G.

Smastykker.

Paa Gravstenen over Salmedigteren Joh. Georg Albinus (død 1679) staar følgende Indskrift: "Da han levede, bødte han, og nu, da han er død, lever han, fordi han erkjendte, at Livet er en Bei til Døden, og Døden en Bei til Livet."

Medens Boget er smeltet, stulde vi synde os at trykke Stempet paa, ellers stivner det, og hvormeget vi end anstrænger os, kan vi saa ikke aftrykke vort Signet. Naar et Menneskes Hjerte er smeltet under Modgang, Sugsdom, eller ved Tabet af Venner eller Slægtninger, stulde troende kristne synde sig med at trykke Sandhedens Stempel paa det blodgjorte Hjerte. Saadan Velighed skal gribes med en hellig Iver. Min Ven, kjender Du saadanne Mennesker? Gifter Du Jesus, saa stund Dig derhen, inden Boget bliver koldt. Spurgeon.

En Prest talte med en gammel Mand, som var meget tunghørt, om dette hans Onde og spurgte ham, om han da kunde forstaa noget i Kirken. Den gamle svarede, at det var forskjelligt. Engang havde det været meget slem, saa at han end ikke havde kunnet forstaa et Ord af, hvad der blev prædilet og forelå; derover var han bleven meget bedrøvet, og han havde da i sit Hjerte sultet til Gud og bedet, at Gud dog ogsaa vilde lade ham forstaa noget til sin Sjæls Næring og Trøst. Da havde Presten paa en Gang begyndt at tale meget høit, saa at han kunde forstaa disse Ord: Lad min Raade være dig nok. Mere havde han ikke fornaaet, men heri havde han nok.

Bøger: Bibel og Geologi, udsørlig Forklaring, Forsvar for Bibelens Beretning, Slith: \$1.00, indbundet \$1.25; Fra Naturvidenskabernes Verden, et Foredrag, 10 Cents; Bibel og Astronomi, et Foredrag, 10 Cts. Skolelæreren og hans Søn, i Papbind 30 Cts. Stamps, forsigtig indlagte kan sendes. Adresse: A. Thronhjelm, Decorah, Iowa.

Ulyheder.

O. N. Vinell og Hustru, B. Bredben og Hustru og Datter fra Grove City, Minn. besøgte Gunder Johnson og J. Lunkes, paa Veien til Cal., hvor de vil opholde sig i Vinter.

John Christensen, en Broder til Mrs. Selvig, fra Woods Canal, var ogsaa paa Besøg hos Lunkes og Johnson, nærmest for at hilse paa sine gamle Kjendinger fra Minn.

Ligeledes Halvor Simonson fra Semiahmoo, var ogsaa her for at hilse paa Folkene fra Minn.

Miss Sine Olsen, fra Genesee Idaho, som nu opholder sig i Ballard, besøgte Skolen over Søndag. Det var nærmest for at hilse paa sin Prest, Pastor Christensen, hun kom. Miss Olsen gav Indtryk af at være en flink og opvakt ung Kvinde. Hun vilde være en hjertelig velkommen Gæst ved vor Skole.

Under Konferensen her i Parkland prædilede følgende Prester: S. M.

Gundersen, M. A. Christensen (paa engelsk), L. C. Foss (Pastoralprædiken). Past. Sperati holdt Skrifttalen ved Altergangen. f

Onsdag Dec. 9. Høieste Temperatur 56 Gr. laveste 42 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.05 Tomme.

Torsdag Dec. 10. Høieste Temperatur 49 Gr. laveste 43 Gr. Regnmængde for et Døgn 1.65 Tomme.

Freitag Dec. 11. Høieste Temp. 45 Gr. laveste 41 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.35 Tomme.

Lørdag Dec. 12. Høieste Temperatur 52 Gr. laveste 38 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.36 Tomme.

Søndag Dec. 13. Høieste Temperatur 47 Gr. laveste 36 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.27 Tomme.

Mandag Dec. 14. Høieste Temp. 47 Gr. laveste 34 Gr. Regnmængde for et Døgn 0.42 Tomme.

Tirsdag Dec. 15. Høieste Temp. 41 Gr. laveste 33 Gr. Regnmængde for et Døgn, 0.01 Tomme.

Onsdag Dec. 16. Høieste Temp. 36 Gr. laveste 27 Gr. Ingen Regn.

Total Regnmængde for Dec. 9.64 Tommer.

Til Stattebyere!

Vi betale Skatten for vore Venner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nøjagtig Beskrivelse af Vols Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalebare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office Brevene bør adresseres til:

Pacific Intly. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. B. Arsen, Kasj!

Pacific Lutheran University.

Vintertermen begynder den 6te Januar og slutter den 31te Marts, 1897. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursum. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusl. Shortland og Typewriting oetales særskilt. Bærelse, kostet fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vegetilshyn en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Bærelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar 41.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vegetilshyn 1 Doll. Karet. I diegeien betales for hele Terminen forudsatvis.

Ansøgninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. O. Grønshøjgaard, Parkland Pierce Co. Wash.

The Red Front

"Tæten" med det store Lager af Dertellæder bestaaende

de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastaelser, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og Ljæbe for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stænte Opmærksomhed.

"Men Suits" fra \$3.50 og opover

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Kommer til Tacoma.
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootnai points.	7 00 p. m.	1 45 p. m.
Portland	2 00 p. m.	6 40 p. m.
South Bend og Coast Branches	2 00 p. m.	7 40 p. m.
Olympia	10 00 a. m.	6 30 p. m.
Seattle	8 30 a. m.	9 50 a. m.
Seattle	1 00 p. m.	1 55 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	7 35 p. m.
Carbonado	6 40 p. m.	8 55 a. m.

*Daglig undtagen Sønag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampffibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma 8.00 a. m.

Daglig undtagen Mandag.

Afgaar fra Victoria 8.30 p. m.

Daglig undtagen Mandag.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line.

Macduff	Dec. 16th.
Braemar	December 25th
Tacoma	January 15th 1897
Victoria,	Feb. 5th. 1897.

veere fuldstændige Oplysninger, samt Kartter, Linetaber og o sfo kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON

A. C. P. A. Portland Oregon.

A. STINLING

Gen. Agt. 925 Pacific Avenue Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. - Ticket Off. 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, - - - - - Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Føngsbruds Blok i Nærheden af Universitetet.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Recepte Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Brilleligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende

Pastor E. Peterfen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til Raad og Daad.

Hoff, som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street Car lige til Tørru.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

J. M. Arntson,

Norsk Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Stjæder, Kontrakter, m. m.

Room 424 Wash. Block, 1111 Pacific Ave. Tacoma, - - - - - Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

SKANDINAVISK

[APOTHEK.]

Norske Familie-

Mediciner

— Maden-Dag og Nat —

P. Jensen. Fern Hill.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash.

Large General Store

of the

St. Paul & Tacoma Lumber Co.

All kinds of Merchandise for Farmers, Hotels and Ships. Wholesale Lumber

Tacoma - - - - - Washington

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET,

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, - - - - - President,

G. Steinbach, - - - - - Vice President

H. G. Anstved, - - - - - Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsælinger.

Kjøber og sælger Bøyer paa alle ledende Bøyer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran University Association . . .

Udkommer hver Uge og koster forstubsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til "Pacific Herald"

— Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$200,000
H. W. Caesar.	President.
G. W. Gros.	V. President.
G. W. Selvig.	Cashier
J. D. Vanderbilt.	Ass't Cashier.

Directors.

Downer C. S. Stiles, G. W. Griggs, J. W. Anderson
G. S. Holmes, Theo. Bremer, Geo. V. Eaton, H. W. Caesar, G. W. Gros,
J. D. Vanderbilt.

5 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkøer. Anvisninger paa alle Læder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.